

NOWINY PEWNE

Z RAKVS,

Dnia wczoráyšego / to iest / 12. Stycznia od postania
ca Cesarzkiego / przez Krakow iadacego / przyniesione z Wiede-
nia / de data pierwszego dnia Stycznia / 1620.

Cesarz Ferdynand / w Wiedniu z woyskiem nie
maly / bezpiecznie y wesolo mieska / dostatek
zywności maiać : Bogu y niewinności swey
wsa / że. Szczęśliwie z nieprzyiacioli swych zwycięstwo
otrzyma.

2. Tenże / na gorne Rakusany (ktore Superiorem
Austriam zowa) rebellizanty z Czechy z konfederowan-
ie / wyprawiony Chrabie Buquoiá / swego Hetmana
na / onych szczęśliwie pod moc swa podbit / y do pier-
wszego poddaństwa przywiódł.

3. Tenże / tamże przez tegoż Buquoiá / Linc mia-
sto glowe Gornych Rakusan / od woyska Mansfel-
dowego oblezone / szczęśliwie wybawil / woysko cze-
ścia porazil / czescia w rosypce obrocone z Rakus
wypedzil.

4. Tenże / porażeniem y rozproszaniem woyska
Mansfeldowego / przystep ku Wiedniowi / y ku woys-
skom swym Cesarzkim / pomocy od Krola Hiszpan-
skiego posłaney osm tysięcy żołnierza wybornego w-
czynil : ktorym wespól z Arcyksiążciem Leopoldem
aż do tad ludzie Mansfeldowi Linc oblegšy / przyia-
zdu z Passau y okolicznego kraiu bronili.

A. R.

5. Tenże /

5. Tenże/ Buqwoia po odprawieniu tak znaczney
posługi/ do Kátus niższych wracającego sie / z wiel-
ką wdzięcznością w Wiedniu przyjął/ y rzecz samą
fałszywe Słaskie nowiny / o śmierci Buqwoiowey
pokazał.

6. Tenże/ za szczęśliwe powodzenie/ drugiego Het-
mána swego Chrabie Dámpetra (Tempirá pospolicie
rzeczonego) Pánu Bogu dzięki oddawał / który na
obronę Węgierskiej ziemi za Dunáiem leżacy (á tá-
jest naprzędniejszą część Królestwa Węgierskiego/ do
tego nieodmiennie w wierności przysiężony Cesarzowi
Ferdynándowi iáko Królowi swemu trwająca) /
wyprawiony/ część woyska Gabor Bethlemowego
Edenburg miasto obleżeniem trapiąca pokolátał / y
rosproszył/ y miasto ono od nájazdu wyzwodził.

7. Tenże/ wielkiej opáttrznosci Bostkiej / ná-
dforba y woyskiem swym doznał: bo gdy obudmu swych
Hetmánów / dla wyższej pomienionych przyczyn / od
siebie był odestał / y Arcyksiáże Leopolda / do Pásan
dla żołnierza Hiszpáńskiego wyprawił / Gabor Be-
thlem / czas wpatrzywszy / smiała ále máto rozumna
przewaga / przez Dunay sie przeprawiwszy z Czeskim /
Moráwskim / Słaskim / woyskiem na Wieden nasta-
pił / y gdy sie iuż do przedmieścia Wiedeńskiego lud-
iego przybliżał / y oboz stánowić chciał blisko miastá /
sprawiedliwość Páńska na pomoc niewinności Fer-
dynándowey przyspieszająca weszła / y o zarázie moro-
wey woysku Czeskim wespół ze swemi woyskami zla-
czonymi

czonym / nowins wziął / która przestraszona / szkody
żadney w przedmieściu Wiedeńskiem nie uczyni
wszy od Wiednia odciągnął.

8. Tenże / pokaranie od Boga nieprzyjaciół swych
krzyżoprzysięzcom / widzieć poczyna / bo Czechom
morowa zaraza / y niewczasami do pięści tysięcy zginę
ło / a drudzy potrwożeni / do królestwa Czeskiego odes
kli / Gaborá odbiegawszy : Morawcom plagą do
mowego niepokoiu trapi / bo żołnierz ich własny kto
temu sie byli niemáto zadłużyli / Gaborá odiachwawszy /
a do Morawy sie wrocilwszy / wielkie szkody w domu
czyni / y najazdy miasta / wsi / y miasteczka niszczy /
Gabor iak praż bez skrzydel / od Morawcom y Cze
chom opuśczoney / do Presporku sie wrocilwszy / le
dwie trzy tysięce kolo siebie ma / na korone Węgier
ska w zamku támeicznych bedaca / z oskominami po
gladaiac / ale oney brąc sobie niemogac / ktorey po
wiaty támeiczne / abo Comitatus iako oni zowa z pil
nością strzegą) do Cesarza o traktaty wyprawil / kto
ry sie deklarował / że do żadnych traktatow / ktoreby
z vszczepkiem iakim dostoyności iego Cesarstkiey y
Krolewstkiey bydz miały / przystapic niechce. Káto
cy Jerzy od Gaborá zgromiony / że z Polaki bitwe
zwiodl nieszczesliwie / z Generálstwá złożony.

9. Tenże / przyjaciół swych nieodmienney checi / y
wielkiey części poddanych wierności y vprzeymo
ści doznawa / bo Elektorowie wšyscy bázwo za złe
Palatino Rheni máia / że lekkość swą płochym postęp

Kiem pokazal/ y przyznawšy ná Seymie wálnym elekciey Cesárstkiey/ Ferdynánda zá Czeskiego krolá/ przedko potym sam tytul krolewski przyial. Książetá Sáaske / y Báwárskie moene iemu pomocy / á Kroácia/ y Wegierska ziemiá zá Dunáiem iáko poddáni wierońość trwála obiecuiá.

10. Tenże/ potege woystká swego dobra y ochoczá widzi/ bo Primas Húgariæ Arcybiskup Pásmán samże ono liczył/ y reka swá wlásná pišac świádezy/ że go náliczył dwádziesciá y dziewiec tysiecy / okrom Hiszpánskich osmi tysiecy/ co z Pásau z Leopoldem Arcyksiążeciem nástepuia/ y záraz tenże Arcybiskup przjdaie/ woystká/ pomocy/ pieniedzy/ zápomoca Boža/ y przyiacielska/ ták wiele miec bedziem/ ile dla Wegrow y Czechow bedzie potrzeba. Z czego wšystkiego Bogu w Troycy iedynemu monárchiami wšystkimi wládnacemu chwála. Cesárzowi Ferdynándowi Bczesliwe y dlugie pánowanie; Wšem w obec Káatholikom póciechá. Ludziom inšey religiey obaczenie sie/ y vpámietanie/ Amen.

Z dozwoleniem v rzędu duchownego.

